Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Atanasie Atonitul

(5/18 iulie)

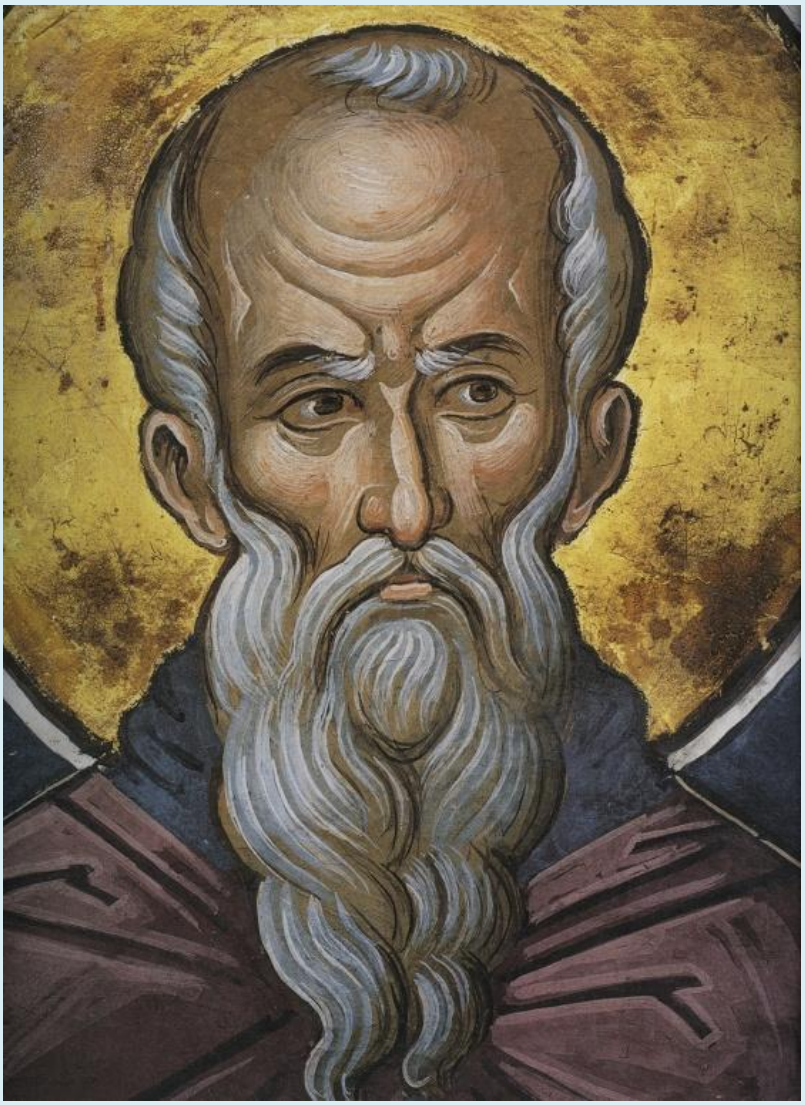

Sfântul cuvios Atanasie Atonitul (5 iulie):

https://www.academia.edu/43938148/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Atanasie_Atonitul_5_iulie_

https://archive.org/details/sf.-atanasie

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-atanasie-249984168

***

Troparul Sfântului cuvios Atanasie Atonitul, glasul al 3-lea: De viaţa ta cea în trup s-au minunat Cetele îngereşti, cum, cu trupul, la luptele cele nevăzute ai ieşit,

pururea mărite şi ai rănit cetele demonice. Pentru care, Sfinte Atanasie, Hristos ţi-a răsplătit cu bogate daruri. Drept aceea, părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având numirea nemuririi, cât ai fost cu viaţă, după ce te-ai mutat de la cele vremelnice, te-ai arătat părtaş nemuririi celei adevărate, părinte Atanasie. Stând, deci, acum înaintea lui Hristos, adu-ţi aminte de noi cei ce te pomenim pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din copilăreasca pruncie făcându-te cinstitor de Dumnezeu, cuvioase, lipsa părinţilor tăi nicidecum nu te-a împiedicat în dobândirea virtuţii, căci toată pofta şi dorirea cu totul ai întors-o către Însuşi Cel ce te-a zidit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind cuprins de dorirea ta şi legat cu dragostea către tine, îndrăznind, cânt ţie laudă cu buze întinate. Pentru aceea, părinte, fii mie îndurător şi dă-mi putere să-ţi aduc laudă după vrednicie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Prunc tânăr ai născut mai presus de cuvânt pe Cel vechi de zile, care arată pe pământ cărări noi de bunătate; de a cărui dragoste rănindu-se mărită sluga ta, Sfântul Atanasie, ţi-a zidit ţie această casă, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din copilărie fiind cuprins de dragostea cea către Dumnezeu, adunând copiii cei de o vârstă şi făcând ceată, îi îndreptai duhovniceşte, scoţându-i înţelepţeşte pe dânşii din obiceiurile cele copilăreşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind rănit de dragostea înţelepciunii, ai venit către cetatea cea cu bună norocire a lui Constantin, părinte Atanasie şi ca o albină înţeleaptă şi făcătoare de miere, adunând cuvintele cele mai de folos, ai lepădat cele netrebnice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu vetrela Crucii ocârmuind luntrea cea sufletească, ai trecut liniştit şi uşor pe marea vieţii cea cumplită şi ai ajuns la dumnezeieştile limanuri ale liniştii, fericite părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cel ce în chip de negrăit din Tatăl este Născut mai înainte de veci, în vremile cele mai de pe urmă a ieşit din pântecele tău şi a îndumnezeit firea noastră, Maică Fecioară, adunând luminat popoarele cuvioşilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-ţi mintea stăpânitoare patimilor şi îndreptându-te cu fapte dumnezeieşti, ai săvârşit călătoria cea bună. Şi prin dreapta credinţă, ai biruit pândirile, viclenirile şi măiestriile demonilor, alegând ca un înţelept partea cea bună.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând jugul cel uşor al Domnului şi îndreptându-te cu frica cea dumnezeiască şi curăţindu-ţi trupul şi sufletul, te-ai făcut pricină de curăţie şi de întregimea minţii, hotar al postirii şi pecete a nepătimirii şi a dragostei, Sfinte Atanasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărtăşindu-te tu de învăţătura Bisericii şi de cea lumească, cu multă înţelepciune ai deosebit fiecăruia învăţătura cea după cuviinţă şi de folos, fiind înconjurat cu dreptatea, cu înţelegerea, cu smerirea, cu mintea şi cu bărbăţia şi încuviinţat cu celelalte daruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Stăpânul, cel ce este purtat cu înfricoşare pe umeri de heruvimi, S-a sălăşluit în pântecele tău, Curată, ca pe un scaun de foc şi prin luarea trupului a îndumnezeit fiinţa omenească, precum învaţă cel ales între cuvioşi, Sfântul Atanasie, ceea ce eşti singură pururea lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai ca un magnet, trăgând, cu dulceaţa cuvintelor tale, către învăţătură şi către ascultarea povăţuirilor pe cei ce doreau să vadă totdeauna şi să privească cinstitul şi veselitorul tău chip, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecându-te dumnezeieştilor legi şi ascultând poruncile Celui ce le-a făcut, te-ai arătat făcător de lege sihaştrilor, îndreptător iscusit şi învăţător celor fără de minte, povăţuitor celor rătăciţi şi luminător celor din întuneric, pururea pomenite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătându-te chip virtuţilor şi locaş darurilor Preasfântului Duh, ai zidit sfinţită casă de învăţătură şi de veselie, rânduind toată petrecerea şi vieţuirea ce se cuvine sihaştrilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Gura cea ritoricească nu poate a te lăuda pe tine după vrednicie, Prealăudată, fiind mai presus decât heruvimii şi decât toată zidirea. Pentru aceea, împreună cu dumnezeiescul Atanasie, roagă pe Stăpânul pentru noi toţi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu ostenelile tale, ai omorât poftele trupului şi te-ai răstignit pe tine însuţi lumii şi patimilor, stând către Dumnezeu cu posturi şi cu lacrimi, cu rugăciuni şi cu laude neîncetate, cuvioase Atanasie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind mai mare pustinicilor celor din Muntele Atos şi închipuire şi pildă faptelor celor bune, ai împodobit toate sălăşluirile sihaştrilor cele de acolo.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcutu-te-ai dulce, drept şi bun, blând şi cumpătat, bine primitor şi apropiat, milostiv şi iertător, mult-îndurător şi lin în obişnuinţe, urmând obiceiurilor lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Arătându-te ca un nou Moise, ai făcut asemenea aşezământul ca un alt cort, prea cinstite, pe care l-ai şi înmulţit cu osteneli şi cu sudori şi l-ai închinat Maicii lui Dumnezeu.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Ca spre un văzător al fiinţelor fără de trup şi ca spre un tâlcuitor cu adevărat, strigă către tine turma ta, de Dumnezeu grăitorule: nu înceta a te ruga pentru robii tăi, ca să fie izbăviţi de ispite şi de primejdii cei ce îţi cântă: bucură-te, părinte Atanasie.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vestirea vieţii şi a isprăvilor tale, părinte, a pătruns mai toată lumea şi ai ajuns la înălţimea cea slăvită, mărindu-te pe tine Dumnezeu, ca pe unul ce te-a făcut la toţi vestit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând Învăţătorului tău, părinte, te-ai făcut purtător de grijă săracilor, părtinitor văduvelor, grabnică mângâiere celor întristaţi, celor în primejdii liman şi celor năpăstuiţi apărare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ştiindu-te că eşti stea a toată lumea şi sihaştrilor luminător neapus, ajutor celor din nevoi şi celor păcătoşi mare scăpare, te pun înainte pe tine mijlocitor şi solitor către Stăpânul Hristos, prea cinstite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Poftind sluga ta a vedea slava cea de negrăit a Fiului şi Dumnezeului tău, Născătoare de Dumnezeu, luând cinstita Sa Cruce, a mers pe urmele Lui cele purtătoare de viaţă şi dumnezeieşti.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vitejeşte biruind începătoriile şi stăpânirile întunericului, te-ai făcut mare învăţător şi povăţuitor de mântuire, căci ai descoperit viclenirile, pândirile şi înşelăciunile lor şi ai păzit turma ta nevătămată de toată viclenirea demonilor, Sfinte părinte Atanasie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umblând pe pământ ca un om, ai vieţuit cu adevărat ca în ceruri, arătându-te asemenea îngerilor cu petrecerea şi împlinind întocmai vieţuirea acelora cu care împreună cânţi acum: preoţi, binecuvântaţi; popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Adunându-ne astăzi dimpreună, te lăudăm după vrednicie şi cinstim sicriul moaştelor tale, cerând cu rugăciunile tale izbăvire de patimi, iertare de păcate, dezlegare de toată nevoia, pentru noi, cei ce săvârşim sfântă pomenirea ta cu credinţă şi cu bucurie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Precum s-a sălăşluit, odinioară Ilie în Carmel, aşa şi tu, petrecând în Muntele Atosului, ai dorit să fii însuţi deosebit împreună cu Dumnezeu şi luminându-te cu priviri dumnezeieşti, te-ai făcut slugă prea curatei Maicii lui Dumnezeu, strigându-i dimpreună cu Arhanghelul: Bucură-te.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având curăţie şi întregime de minte, vieţuire curată şi viaţă nespurcată şi săvârşind petrecerea pe pământ, ca şi când ai fi fost fără de trup, te-ai suit către petrecerile cele cereşti şi te veseleşte dimpreună cu toţi cuvioşii şi cu toţi drepţii, rugându-te lui Hristos pentru noi toţi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Atanasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai mărit foarte pe pământ pe Stăpânul tău şi slăvindu-L pe El prin mădularele tale, te-ai arătat mărit prin cuvânt şi prin faptă şi ai fost lăudat pretutindenea. Că şi vrăjmaşul se miră foarte tare de fapta ta cea bună, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărtăşindu-te de îndumnezeirea cea adevărată şi de viaţa cea nemuritoare, părinte, te-ai unit cu Oştile cele fără de trup şi te-ai numărat în cetele cuvioşilor; iar acum dănţuieşti cu toţi cei aleşi, împreună cu care roagă-te Stăpânului tău neîncetat pentru turma ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ştiindu-te pe tine, cinstită Stăpână, sluga ta Atanasie, că eşti Biserică sfinţită, în care a încăput Unul din Treime, a ridicat în slava şi în cinstea ta biserică cinstită, în care nu înceta a dărui neîncetat ajutor, cu rugăciunile tale.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Din tinereţe părăsind toate cele pieritoare şi veselitoare ale vieţii, cu osârdie ai urmat lui Hristos, Sfinte Atanasie şi ridicând pe umeri Crucea Domnului tău, ţi-ai topit trupul prin înfrânări. Drept aceea, Domnul cel Preabun te-a şi ales pe tine păstor sufletelor, purtătorule de Dumnezeu fericite. Iar acum, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de păcate celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. Podobie: **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sinaxar

În aceasta lună, în 5 zile, pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Atanasie din Aton, şi cei împreună cu dânsul şase ucenici ai lui.

Stih: Marele Antonie cu adevărat a fost părinţilor început,
Iar dumnezeiescul Atanasie îndumnezeit sfârşit.
Lui Atanasie şi celor şase ucenici ai săi cu adevărat,
Risipirea Bisericii, trupeştile lor lăcaşuri le-a sfărâmat.
Deşi Atanasie cu anii mai pe urmă s-a ivit,
Însă prin osteneli şi pe cei vechi i-a covârşit,
Pe Atanasie în a cincea zi, îngerii spre dumnezeiasca cetate îl sui.

Luceafărul acesta strălucit ai lumii, avea patrie Trapezunda cea despre Lazi. Născut fiind din părinţi de bun neam, şi de Dumnezeu iubitori. Însă tatăl său se trăgea cu

neamul din Antiohia; iar maica sa era crescută acolo. Deci având copilul nişte începuturi ca acestea, odrăslind dintr-o rădăcină de bun neam ca aceea, asemenea i-a fost şi creşterea, şi îndată s-a dat la învăţătura sfintelor cărţi. Pe care ispitindu-o foarte i se făcu poftă, întru atâta încât a ajuns şi la învăţătura şi ştiinţa cea desăvârşită. Pentru aceea mergând şi la Constantinopol, se umplu de învăţături, despre o parte învăţând el de la alţii, iar despre alta învăţând el pe alţii.

Şi fiind tânăr de vârstă, avea minte de bătrân, iubind cu tot sufletul curăţenia, şi primind petrecerea cea grea sihăstrească, la al căreia sfârşit gândind a ajunge, s-a dus la Chiminan, şi este acest Chiminan un munte al Asiei, înalt şi anevoie de umblat, întru care era o mănăstire ce avea egumen pe Mihail acela ce se numea Maleiti, om dumnezeiesc, şi vieţii călugăreşti foarte ales nevoitor, care chivernisea şi povăţuia pe monahii cei ce erau supuşi lui spre viaţa cea cerească; cu care împreună numărându-se şi fericitul, s-a numit pentru dumnezeiasca schimă Atanasie, căci mai întâi îi era numele Avramie.

Deci în scurtă vreme întrecu pe toţi cei ce erau nevoitori la osteneli robindu-şi trupul, şi chinuindu-l, şi uitându-se numai la dulceaţa vieţii celei cereşti.

De aceea de acolo pentru cinstea ce i se da de către toţi, pentru bunătăţile cele sufleteşti ce avea, s-a dus la muntele Atonului, care şi acest munte este în Macedonia, fiind înalt şi lung ce se trage foarte spre mare într-un cap de pisc lung.

Deci s-a dat acolo ucenic la un stareţ, primindu-i cu dragoste, şi cu înţeleaptă cuviinţă ascultarea şi a vărsat lângă dânsul multe sudori duhovniceşti.

Apoi din dumnezeiasca descoperire, sculându-se de acolo s-a dus spre părţile cele mai dinlăuntru ale muntelui celui ce s-a zis mai sus. Şi fiind mult rugat de cel ce a strălucit întru voievozie şi între împăraţi, Nichifor Foca; care îl văzuse mai-nainte, şi era împrietenit cu dânsul, a zidit o biserică înfrumuseţată Maicii lui Dumnezeu, şi multe chilii şi case mari din temelii le-a ridicat pentru sălăşluirea şi petrecerea fraţilor. Şi făcând încă şi o Lavră de multă gloată de oameni, cu prea mari osteneli, către Domnul s-a mutat.

Moartea lui aşa a fost: Că neîncetând fericitul a se chinui cu grele osteneli, se silea să prefacă bolta ceea ce era mai dinlăuntru, şi la mai bună făptură să o aducă. Şi aşa el suindu-se, ca să încheie lucrul s-a surpat bolta şi l-a împresurat pe fericitul, şi cu alţi şase fraţi dimpreună.

Acesta precum spune cartea ceea ce scrie de istoria lui, s-a arătat făcător şi de alte nespuse minuni, slăvindu-se cu cuvinte de învăţătură şi cu fapte, şi cu mai-nainte vederi.

Tămăduit-a şi pe oarecare lepros. Încă şi pe cei ce se cufundase în mare, şi pe cei ce călătoreau cu dânsul i-a izbăvit din primejdie cu corabia.

Şi după chinuitul său sfârşit, un frate oarecare dintr-o boală foarte grea, punându-şi asupra o mahramă care era cruntată de sângele sfântului, s-a vindecat.

Şi alte multe vrednice de pomenire şi de cuvânt, face Dumnezeul minunilor printr-însul.